

Zikirlerle Ruhani Huzur

السُّوقُ دَارُ سَهْوٍ وَغَفْلَةٍ. فَمَنْ سَبَّحَ فِيهَا
تَسْبِيحَةً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ,
وَمَنْ قَالَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ كَانَ فِي جِوَارِ
اللَّهِ حَتَّى يُمَسِيَ.

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

*Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-
aliyyi'l-azîm.*

Veya *lâ ilâhe illallah* denirdi.

Biraz dikkat ediyorum, hacca filan gidildiği zaman görüyorum; Arapların birbirleriyle çeşitli münakaşaları oluyor. Sözler biraz yüksek sesle söylenmeye başladığı zaman, *salli ale'n-nebiyyi* diyorlar. Birisi hemen ortaya, “Peygamber Efendimiz’e salât u selâm getir” sözünü atıverince o da tabii, “Hayır, etmem.” diyemez. *Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammed* diyor. Böylece *salli ale'n-nebiyyi*, kızışan ortamı bir serinletmek, kızgınlığı dağıtmak, şeytana fırsat vermemek oluyor.

a. Sübhanallah Ne Demek?

Sübhanallah ne demek?

“Yâ Rabbi! Sen her türlü noksandan münezzehsin. Her türlü kemâlâtın sahibisin, halıkısın, malikisin.” demek. Onun için selef-i salihinimiz güzel bir şey gördüğü zaman *sübhanallah* derlerdi. Hayran olacak bir şey gördüğü zaman; “*Sübhanallah* ne güzel manzara, *sübhanallah* ne kadar güzel çiçek, ne hoş koku...” filan gibi *sübhanallah* derlerdi.

İşte pazar yerine girdiği zaman böyle bir tesbih söylemenin mükâfatı bildiriliyor.

Demek ki zikir ederek, Allah’ı düşünerek, Cenâb-ı Hakk’ı tesbih ederek pazar yerine girersek hatalardan, günahlardan, o çarşının, pazarın şeytanca işlerinden, şeytanın aldatmalarından korunuruz inşaallah.

b. Her Kim Lâ Havle Ve Lâ Kuvvete İllâ Billah Derse...

Ve men kâle lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah. “Her kim de *lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah* derse...”

Bu ne demek?

“Hiçbir güç ve kuvvet yok, Allah’ınkinden başka.” Yani bütün güç ve kuvvet Allah’ındır. O ne isterse kâdir-i mutlaktır, onu yapar. O müsaade ederse başka şeyler de olabilir, etmezse olmaz, demek.

Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah sözü de çok mühim bir sözdür. Buna da *havkale* derler. Tesbih de *sübhanallah* demektir. Arapça’da *sübhanallah* demek mânasına *tesbih* derler. *Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah* demek mânasına mastar olarak *havkale* derler.

Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah diyen yani *havkale* eyleyen...

Kâne fî civârillâhi hattâ yümsiye. “Akşama ulaşınca kadar...” Akşam olunca tabii pazar yeri dağılacak. Pazar yeri o zamanlarda gündüzde kaimdi, gece oldu mu ışık filan olmadığından akşam vakti gelmeden evvel herkes metânını toplar, gideceği yere giderdi. “Akşama kadar Cenâb-ı Hakk’ın hıfz u himayesinde, koruması altında olur.”

Çünkü bütün güç ve kuvvetin Allah’ta olduğunu anlamış, şuurlu bir müslüman... “Sen

bu şuurda ermişsin.” diye Cenâb-ı Hak onu sever onu ve gafletten, hatadan, yanlıştan, aldatılmaktan, zarara uğratılmaktan ve her türlü istemediği şeyden korur. Cenâb-ı Hak’ın himayesinde olunca zararlı bir şeye mâruz kalmaz, demek.

O halde çarşı pazara gittiğimiz zaman tesbih söyleyelim, *sübhanallah* diyelim veya;

سبحان الله والحمد لله لا اله الا الله والله

اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

Sübhanallahi ve'l-hamdülillahi ve lâ ilâhe illallahu vallahu ekber ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm diyelim.

İşte sonunda da, *lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah* demek zikredildi.

Demek ki namazların sonrasında Âyete'l-kürsîyi okumadan evvel okuduğumuz tesbihi söylersek, orada bunların hepsi var.

Sübhanallahi ve'l-hamdülillahi ve lâ ilâhe illallahu vallahu ekber ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm.

İşte orada hepsi var. Pazar yerine girdiği-
niz zaman dilinizle bu sözleri söyleyin de
Cenâb-ı Hak, Peygamber Efendimiz'in bize bil-
dirdiği, müjdelediği, vaadettiği şekilde bu se-
vapları sizlere ihsan eylesin. Sizi korusun, çar-
şının pazarın şerrine uğratmasın, hayrına er-
dirdin, ticaretiniz, alışınız, verişiniz hayırlı ol-
sun, işiniz rast gitsin.

c. Kış Mevsimi Müminin Baharıdır

İkinci hadîs-i şerîfe geliyorum. Çok ho-
şuma giden bir hadîs-i şerîftir. Ebû Said haz-
retlerinden ve muhtelif kitaplarda kaydedil-
miş, muhtelif ibareleri var. Ahmet İbni Han-
bel'de, İbni Abdilber'de, Darekutnî'de, As-
kerî'de, Beyhakî'de var. Efendimiz buyuruyor
ki;

الشِّتَاءُ رَبِيعُ الْمُؤْمِنِ، قَصْرَ نَهَارُهُ فَصَامَهُ،
وَطَالَ لَيْلُهُ فَكَامَهُ.

*eş-Şitâü rebîü'l-mü'mini kasure
nehârühû fe-sâmehû ve tâle leylühû fe-
kâmehû.*

Ne kadar hoş, tatlı bir hadîs-i şerîf! İnşallah hattat kardeşlerimiz güzelce yazarlar, duvarlara asarlar.

Şimdi sonbahardayız ya, ekim ayındayız... Önümüzde kış; ekim çıktı mı bir kasım kalıyor, ondan sonra kışa geliyoruz. Bir buçuk ay sonra kışa geleceğiz. *Şitâ*, Arapça'da “kış”; *sayf*, “yaz” demek.

*Rihlete'ş-şitâi ve's-sayf.*¹

O sûreden hatırlayacaksınız. *Şitâ* kış, *sayf* yaz demek. *Sayf*'ın yaz olduğunu “sayfiye” kelimesinden hatırınızda tutabilirsiniz. Hani yazın gidilen köşkler, deniz kenarları, bağlık bahçelik çiftlik yerlere “sayfiye” deniliyor ya... Yazın gidilen, yazlık demek oluyor. *Şitâ* kış, *sayf* yaz, *rebî*' de ilkbahar demek.

Burada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz, iki mevsimi yan yana söyleyerek nükte bir edebî sanat, bir güzel söz ifade buyurmuş.

eş-Şitâü. “Kış mevsimi...” *Rebîü'l-mü'mini.* “Mü'minin baharıdır.”

¹ 116/Kureyş, 2.

Ne kadar güzel! Yani kıştır ama mü'min için bahar gibidir, ilkbahar gibidir.

İlkbaharı severiz.

Neden?

Kışın soğuktur, ayazdır, dondurucudur... Köylerde, dağlarda çeşitli sıkıntılar olur. Yakıt olmazsa evde insan üşür, abdest alacağı zaman elleri ayakları üşür, eli yüzü çatlar... Oraya ilaç sürecektir de... Çatlakları sızlar vesaire. Çeşitli zorlukları, meşakkatleri var.

Ama ilkbahar geldi mi havalar yumuşar. Koyunlar kuzularını dünyaya getirir, kuzular meleşir, kelebekler uçar, kuşlar öter, çayırlar çimenler yeşil halılar gibi yemyeşil olur, çiçeklerle bezenir. Gökyüzünde bereketli bulutlar yağmurlar yağdırır, şırl şırl sular akar. Şairlere ilham kaynağı, şiirlere konu olan bir güzel mevsim... Onun için baharı çok severler ve ilkbahara “nevbahar” derler, biz ilkbahar diyoruz. Herkesin sevdiği bir mevsimdir.

“En çok sevdiğiniz mevsim hangisi?” diye sorulsa ahalinin çoğunluğu acaba baharı mı tercih eder yoksa yazın tatil oluyor, geziyor,

bağ, bahçe, sebze diye yazı mı sever bilmem. Ama bahar güzel bir mevsimdir.

Peygamber Efendimiz kışı methediyor, buyuruyor ki, “Kış mü’minin baharıdır.”

Yani insanların baharı sevdiği gibi mü’min kışı sever. Ötekilerin baharı sevdiği gibi kıştan memnundur. Sonra güzelce de izah ediyor:

Arabistan’a ve bizim mıntıkamıza göre kışın ne olur?

Kasure nehârühû. “Gündüzü kısa olur.” Kışın gündüzler saat olarak azdır, geceler büyüktür, uzundur.

Kasure nehârühû. “Gündüzü kısa oldu...”
Fe-sâmehû. “Ve mü’min de o kısa günde orucu kolay tutar.” Orucu tutuverir, sevabı kazanır. Gündüz kısadır, rahat tutar.

Bir de harman zamanında, gündüzün çok uzun sürdüğü ve sıcağın çok olduğu, insanın çok susadığı, göğsünü bağrını açıp da rüzgâr ve gölge aradığı zamanı düşünün. O zaman oruç tuttuğunda akşama kadar ağzının nasıl kuruyacağını düşünün. O harman vaktinde bizim de-

delerimizin bir taraftan harman yaparken, döven çevirirken bir taraftan oruç tuttukları zamanları hatırlarım.

Allah sevaplarını çok eylesin. Zordur... Kışın gündüz kısa olduğu için oruç tutmak kolaydır. Peygamber Efendimiz, “Kış, mü’minin ilkbaharıdır. Çünkü gündüzü kısa oldu, o da oruç tuttu, böylece sevabı kazandı.” diyor.

Ve tâle leylühû. “Kışın gecesi de uzun oldu...”

Fe-kânehû. Gecesinde de uzun olunca erken yatar, yatsıdan sonra uykusunu alır. Zorlanmadan gece ibadetine, teheccüdüne kalır. Abdestini alır, namazını kılar, tesbihlerini çeker, Kur’ân-ı Kerîm’ini okur, Cenâb-ı Hakk’a tazarru ve niyaz eyler. Seherlerde güzel güzel tesbihler çeker, tevbe istiğfarlar eyler.

Dağlar ile taşlar ile çağırayım Mevlâ’m seni,

Seherlerde kuşlar ile çağırayım Mevlâ’m seni.

Böylece gündüzde oruçlu olup sevap aldığı gibi gecede de teheccüde rahatlıkla kalabilir; gece ibadetini yapıp büyük sevapları alır.

Çünkü:

رکعتان من الليل خير من الدنيا وما فيها

Rek'atâni mine'l-leyli hayrun mine'd-dünyâ ve mâ fîhâ. “Geceleyin kılınan iki rekâtçık namaz dünyadan ve dünyanın içindeki her şeyden daha hayırlıdır.”

Onun için kış, müslümanın hem gecede hem gündüzde işine çok yarıyor. Gündüz kolay oruç tutuyor, sevabı yine kazanıyor; gece de teheccüde kolay kalkıyor, sevabı kolayca kazanıyor. Ama yaz olsaydı gündüz oruç tutmak zor olacaktı; gece de kısa olduğundan yattığı zaman uykusunu alamadan teheccüde kalkacaktı.

Bir de bakar ki teheccüdün vakti geçivermiş, sabahın vakti gelmiş. Allah saklasın bir de sabah vaktinde de uyanamayıp güneş doğduktan ne kadar vakit geçtikten sonra gafletle uyanmak ne kadar acı olur! Müslüman, “sabah

namazı vaktine kalkamadım, kılamadım” diye ne kadar üzüür!

Halbuki kış geceleri böyle olmaz, rahatlıkla hem teheccüdünü kılar, hem namazına yetişir.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bugünlerde zaten kolaylaşmıştır. Hele Recep ayındayız, üç ayların içindeyiz; Recep ayında Efendimiz çok oruç tutardı. Siz de gündüzü kolay olan mevsimde -artık tam kış değil ama- oruçları çokça tutun, sevapları kazanın. Geceleri de teheccüde kalkın, sevapları kazanın; bizi de duadan unutmayın.

d. İnce Ve Gizli Bir Tehlike

Üçüncü hadîs-i şerîf:

Hız. Âişe anamız *radiyallahu teâlâ anhâ*'dan Hakîm-i Tirmizî, Hâkim ve Hulvanî rivayet etmişler. Birkaç konuyu ihtiva eden bir hadîs-i şerîf. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

الشِّرْكُ أَخْفَى فِي أُمَّتِي مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ عَلَى
 الصَّفَا فِي اللَّيْلَةِ الظُّلْمَاءِ، وَأَدْنَاهُ أَنْ تُحِبَّ عَلَى
 شَيْءٍ مِنَ الْجَوْرِ، أَوْ أَنْ تُبْغِضَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ
 الْعَدْلِ. وَهَلِ الدِّينُ إِلَّا الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ
 فِي اللَّهِ؟ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
 فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾.

*eş-Şirkü ahfâ fî ümmetî min debîbi'n-
 nemli ale's-safâ fi'l-leyleti'z-zalmâi ve
 ednâhü en tuhibbe alâ şey'in mine'l-cevri ev
 en tübğida alâ şey'in mine'l-adli veheli'd-
 dînü ille'l-hubbu fillâhi ve'l-buğdu fillâhi?
 Kâlallahu teâlâ, "İn küntüm tühıbbûnallâhe
 fettebiûnî yuhbibkümullâhu."*

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Bu hadîs-i şerîfte birinci konu, Peygamber
 Efendimiz şirkin ince ve gizli bir tehlike oldu-
 ğunu anlatıyor. Diyor ki;

*eş-Şirkü ahfâ fî ümmetî min debîbi'n-
 nemli ale's-safâ fi'l-leyleti'z-zalmâi. "Şirk;*

ümmetim hakkında, karanlık gecede, kara taşın üzerinde karıncanın yürümesinden daha gizli bir şeydir.”

Yani öyle açık, belirgin bir şey değildir. Sessiz sedasız... Karanlık gecede, karıncanın kara taşın üzerinde... Karınca zaten kendisi de kara. Kara karınca, kara taşın üzerinde, karanlık gecede yürüdüğü zaman nasıl göreceksin? Işık olmazsa göremezsin. Şirk de öylece görünmez bir şekilde insana geliverir, insan tehlikeye düşer.

“Benim ümmetim hakkında şirk, karıncanın kara taşın üzerinde karanlık gecede adım-cığından daha tehlikeli, daha gizli bir şekilde geliverir.” diyor. Bir müslüman şirke düşüverir, aman dikkat edin mânasına. İnsan birden bire, karıncanın yürüdüğünü anlamadığı gibi...

Ve ednâhü. “Bu, şirkin en aşağısı.”

Tabii şirkin en kocamanı, en görüneni, en bilineni bir insanın Allah’a ortak koşmasıdır. Puta, haça, insana, dağa, öküze, timsaha, Firavun’a, Nemrut’a, aya, güneşe.... tapmasıdır. Tarih boyunca okuduğunuz, vaazlardan duyduğunuz çeşit çeşit şaşkınlıklar... Bu tabii şirk!

Adamın bir dini, bir inancı var ama dini bozuk, inancı yanlış. Akla aykırı, Allah'ın rızasına aykırı...

*İnne'd-dîne indallâhi'l-İslâm.*² “Allah'ın indinde hakiki din İslâm dinidir.”

Gizlice insana geliveren, insanın içine pattadak düşüverdiği gizli şirk -çok dikkat etmek lazım- öyle güneşe tapmak gibi değildir. Bir müslüman güneşe, öküze, öteki milletlerin taptığı yanlış şeylere tapmaz ama...

Ednâhü. “En aşağısı...”

Nedir?

En tuhibbe alâ şey'in mine'l-cevri. “Zulümden bir şeyi sevendir.”

Adam zulmediyor, zalimlik yapıyor; öyle yapmasına rağmen o adamı seviyor. Bu bir zulüm yapmış, sen bunu niye seviyorsun? İşte bu bir şirktir. Bunu bir şirk olarak [sayıyor]. Neden şirk saydığını, neden öyle olduğunu Efendimiz izah edecek.

Ev en tübğida alâ şey'in mine'l-adli.

² 3/Âl-i İmrân, 19.

Bir adam adaletli, hakkaniyetli, dosdoğru işini söylüyor, yapıyor. Sen de ondan hoşlanmıyorsun, onu yaptı diye kıızıyorsun. Halbuki doğruyu, adaletli olanı yapıyor. Adaletli olan şeyi yapmasına rağmen kızman, zulüm cinsinden olan bir şeyi yaptığı halde onu yapanı sevmen; işte şirkin en aşağı çeşitlerinden bir tanesi de budur.

Çünkü...

Veheli'd-dînü ille'l-hubbu fillâhi ve'l-buğdu fillâhi? “Din, Allah için sevmek ve Allah için kızmaktan başka bir şey midir?”

İnsan bunu yapmamış oluyor. Sevdiğini Allah için, Allah rızası için, Allah seviyor diye sevecek. Sevmediğine, kızdığına da Allah rızası için, Allah kıızıyor, Allah'ın emrine aykırı diye kızacak. Buna *el-hubbu fillah, el-buğzu fillah* diyoruz. Bunu bütün müslümanların iyice öğrenmesi lazım.

Namazı öğreniyorlar, haccı öğreniyorlar da... Bak, burada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz nasıl soruyla soruyor!

Veheli'd-dînü ille'l-hubbu fillâhi ve'l-buğdu fillâhi? “Din, Allah için sevmek ve Allah için buğz etmekten başka bir şey midir?”

Sadece odur diye söylüyor. Önemini vurgulamak için... Demek ki hakiki bir dindar sevdiğini Allah için sever, kızdığına Allah için kızar. Bu sevgiler, bu kızmalar Allah için olmazsa o zaman şirk oluyor. Çünkü adam adaletli iş yaptığı halde kızıyor, zulüm yaptığı halde seviyor; o zaman şirk oluyor.

Vah, yazık! O zaman dünya üzerindeki insanların çoğu şirke düşmüş durumda. Allah rızası için adaleti sevmesi, Allah rızası için zulme buğz etmesi lazım gelirken zulmedeni seviyor, adalet edene kızıyor. Doğru söyleyeni dokuz köyden kovuyorlar, yamuk iş yapanı baş tacı ediyorlar, alkışlıyorlar, öne geçiriyorlar. Al işte, dine aykırı bir şey...

“Din Allah için sevmek, Allah için buğz etmekten başka bir şey midir?”

Demek ki her sevdiğimizi Allah için sevecekmişiz, her kızdığımızı Allah için kızacakmışız.

Ölçek ne?

Allahu Teâlâ hazretleri o şeyi seviyor mu; ben de seviyorum. Allahu Teâlâ hazretleri bunu, bu işi sevmez mi; o zaman ben de sevmiyorum.

e. Dinimizi Öğreneceğiz

Bunu nereden anlayacağız?

Allah'ın Kur'ân-ı Kerîm'inden ve gönderdiği Peygamber-i Zîşan'ından. Peygamber Efendimiz'in hadislerini okuyacağız, Kur'ân-ı Kerîm'i okuyacağız; neyin yasak olduğu, neyin emredildiği belli.

Bakın, bir hafta-on gün önce müslüman olmuş İsveçli bir kardeş ne diyor?

“Niye müslüman oldun?” diye sordum, diyor ki;

“Kur'ân-ı Kerîm'i okudum. Baktım ki müslüman olmaktan başka yol, başka çare, başka seçenek yok. Müslüman olmam lazım dedim, müslüman oldum.”

Muhterem kardeşlerim!

Anneden babadan Müslümanlığı miras almışız, helal olsun, çok güzel. Çünkü ölüm hak, miras helaldir. Dedelerimiz iyi müslümanlardı;

Allah için çalıştılar, sevapları kazandılar, mekânları cennet olsun, âhirete göçtüler. Din de bize miras kaldı. Hatta bu beldeler, bu diyarlar onlardan bize emanet kaldı. Şimdi biz dini miras aldık ama ne yapmamız lazım? Dinin inceliklerini öğrenip kendimizin de şuurlu müslüman olması lazım. Dini bilmemiz lazım. Kur'ân-ı Kerîm'i bilmiyor, omuz silkiyoruz. Arapça'yı öğrenmemişiz. Bülbül gibi İngilizce, Fransızca, Almanca fasih konuşuyor hatta dinleyen sen Türk'müsün, Alman'mısın anlayamıyor.

Bir arkadaşıyla beraber hacca gitmiştik. Orada Cidde havaalanında Almanya'da bulunmuş bir Arap'la bir konuşma yaptı. Arap Almanya'da bulunmuş, bizim arkadaşımız da Almanya'da bulunduğu için konuştular. Bizim arkadaş Almanca'yı güzel biliyor. Kendisi de Kazan'lı olduğundan uzun boylu, sarışın... Oradakiler güneş çok görmediğinden sarışın oluyorlar. Kardeşimiz Kazan müslümanlarından... Arap, çok güzel Almanca konuşmasından bir de tipine baktı ve sarışın görünce; "Yok, sen Almansın. Beni kandırıyorsun." dedi. Irk olarak Alman müslümanı sanıyor.

Yani her dili güzelce öğreniyoruz da, “Kur’ân-ı Kerîm’in yazılmış ve inmiş olduğu, Peygamber Efendimiz’in konuştuğu Arapça’yı öğrenmezsek olmaz!” deyip öğrenmemiz lazım. Ben yurtdışında kaç müslüman Avrupalı’yla tanıştıysam ilk işleri Arapça’yı öğrenmek.

Neden?

Dinin inceliklerini onunla anlayacaklar.

Arapça’yı öğreneceğiz. Kur’ân-ı Kerîm’i güzelce, aşk ile, şevk ile okuyacağız. Bak, gayrimüslim olan bile Kur’an okuyunca müslüman oluyor.

Müslüman olduğunu ailesine ilan etmiş, “Ben müslüman oldum, haberiniz olsun.” diye.

“Ne dediler?” dedim.

“Evin içine bomba atmış gibi oldu.” diyor.

Yani bomba atsa “bom” diye patlar... Çok tepki göstermişler ama o tepkiye filan aldırıyor. Çünkü insan mü’min oldu mu, kalbine iman girdi mi Allah’ın rızasını düşünür, ne yapması gerekirse doğru olanı yapar. Kızan kızsın,

kızmayan kızmasın; anlayan anlasın, anlamayana Allah hidayet versin.

Evet, dini öğreneceğiz. Dini bilmeden olmaz. Bakın, Peygamber Efendimiz hiç bilmediğimiz bir tarafından bize dini tarif etti;

Veheli'd-dînü ille'l-hubbu fillâhi ve'l-buğdu fillâhi? “Din, Allah için sevmek ve Allah için buğz etmekten başka bir şey midir sanki? Elbette sadece odur.”

Allah için sevmek, Allah için kızmak çok önemli! Sevdiğini Allah için sevecek, kızdığına da Allah için kızacak. Allah için kızılacak kimseye kızması lazım; severe olmaz, şirk olur. O zaman Allah'ın emrini tutmuyor da başka bir ölçüğü ölçük alıyor. O zaman şirk oluyor. Sevecek insana da kızıyor; kızmayacak... Onu Allah için sevecek. Çünkü Allah seviyor. Bu, çok ince bir kural!..

İnşaallah bu hadîs-i şerîfi iyice hazmeder, öğrenirsiniz. *Râmûzü'l-ehâdis*'in 215.sayfasının 16. hadîs-i şerîfi... Kardeşlerim bunu güzelce ezberlesin ve herkese anlatsınlar.

Kalallâhu teâlâ diye Efendimiz, Kur'ân-ı Kerîm'den sözüne delil olacak âyet-i kerîmeyi

okuyor. “Allahu Teâlâ hazretleri buyurdu ki...” diyor.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

Kul in küntüm tühıbbûnallâhe fettebiûnî yuhbibkümullâhu. ³

Kul in küntüm tühıbbûnallâhe. “Eğer siz Allah’ı seviyorsanız...” *Fettebiûnî.* “Bana ittibâ edin, bana uyun.” *Yuhbibkümullâhu.* “Allah da sizi sevsin.”

Din neymiş?

Gezdiğim dış ülkelerde Allah’ı seven çok kimseler var. Mesela hıristiyanların Hz. İsa’yı sevmek, Allah’ı sevmek konusunda çok edebiyatları geliştirmiş, onu söylüyorlar. Ama Allah’ı seviyorsanız Allah’ın peygamberini seveceksiniz, Allah’ın peygamberine tâbi olacaksınız. Allah’ın kelâmını seveceksiniz, okuyacaksınız; Allah’ın kelâmına, emrine uyacaksınız. Allah’ı seven Allah’ın emrini de sever, Allah’ın sevdiği

³ 3/Âl-i İmran, 31.

kulu da sever. O zaman da böyle yaparsa Allah'ın sevgisini kazanır, yapmazsa sevgisini kazanamaz.

Allahu Teâlâ hazretleri cümlemize gerçekleri görmeyi nasip etsin. Görmeyenlerin de gözlerindeki perdeleri kaldırsın, gönüllerinin pasını izale etsin, hakkı görmeyi nasip eylesin. Cümlemizi rızasına uygun ömür sürmeye muvaffak eylesin. Sevdiği, halis, salih, hakiki müslümanlar eylesin. İslâm'a güzel hizmetler yapmayı nasip eylesin. İmân-ı kâmil ile âhirete geçmeyi nasip eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin. Peygamber Efendimiz'e komşu eylesin.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtühû.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
14 Recep 1421 / 12.10.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü